

فراخوان اقدام فوری

فشار بر مدافعان حقوق بشر ادامه دارد

یک عضو زن کمیته گزارشگران حقوق بشر، یک سازمان حقوق بشر ایرانی، بدون تفهیم اتهام آزاد شده است. سه عضو بازداشتی کمیته گزارشگران حقوق بشر به خویشاوندانشان گفته اند که در بازجویی ها برای پذیرش اتهام ها تحت فشار هستند. آنها همگی هنوز با خطر شکنجه با بدرفتاری های دیگر روبرو هستند.

پریسا کاکانی در روز 17 فوریه (28 بهمن) آزاد شد. ماموران وزارت اطلاعات او را در روز 1 ژانویه (11 دی) دستگیر کرده بودند. کمیته گزارشگران حقوق بشر می گوید او اخیرا پیش از آزادی به بند زنان زندان اوین منتقل شده بود.

اعضای بازداشتی کمیته گزارشگران حقوق بشر مهرداد رحیمی و کوهیار گودرزی به خویشاوندانشان گفته اند که در بازجویی ها در فشار هستند تا اتهام های طرح شده از سوی ماموران اطلاعات را بپذیرند. هر دوی آنها متهم به محاربه هستند و قبلا هم تحت فشار قرار گرفته بودند تا به ارتباط با یک گروه ممنوع مخالف «اعتراف» کنند. در صورتی که بر پایه چنین ارتباطی به آنها تفهیم اتهام شود، ممکن است با مجازات اعدام روبرو شوند.

شیوا نظرآهاری، عضو دیگر کمیته گزارشگران حقوق بشر در روز 11 فوریه (22 بهمن) تلفنی به خانواده اش گفت که به سلول انفرادی «قفس ماندنی» منتقل شده که در آن نمی تواند دست ها و پاهایش را حرکت دهد. او از زمان دستگیری در روز 20 دسامبر 2009 (29 آذر 1388) بدون تفهیم اتهام یا دسترسی به وکیلش در بازداشت مانده است. او در ضمن گفت که هنوز بر او فشار وارد می شود تا «اتهام های» علیه خودش را بپذیرد، گرچه ماهیت این اتهام ها روشن نیست.

در باره سه فعال دیگر کمیته گزارشگران حقوق بشر در زندان اوین، سعید کلانکی، سعید جلالی فر و سعید حائری، اطلاعات بیشتری در دست نیست. هیچ یک از آنها با وکیل تماس نداشته است.

لطفا فوراً نامه هایی به فارسی، انگلیسی، فرانسوی، عربی یا به زبان خودتان بفرستید و:

- از مقامات بخواهید فوراً و بدون قید و شرط کوهیار گودرزی، مهرداد رحیمی، سعید کلانکی، سعید جلالی فر، سعید حائری، شیوا نظرآهاری و تمام اعضای بازداشتی دیگر کمیته گزارشگران حقوق بشر را آزاد کنند، زیرا به نظر می رسد آنها زندانی وجدان (عقیدتی) هستند که صرفاً به خاطر فعالیت های مسالمت آمیز حقوق بشری خود در بازداشت به سر می برند؛
- به مقامات تاکید کنید که آنها را از شکنجه و اذیت و آزارهای دیگر محافظت کنند و اجازه دسترسی فوری و منظم به وکیل، خانواده، و نیز هرگونه مراقبت پزشکی ضروری را به آنها بدهند؛
- به مقامات یادآوری کنید که گرفتن اعتراف زیر فشار تحت اصل 38 قانون اساسی ایران و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، که ایران نیز عضو آن است، منع شده است.

لطفاً نامه‌ها را پیش از 2 آوریل 2010 (13 فروردین 1389) به مقامات زیر بفرستید:

رهبر جمهوری اسلامی ایران

آیت الله سید علی خامنه ای

دفتر مقام رهبری

خیابان جمهوری اسلامی، خیابان شهید کشور

دوست، تهران، جمهوری اسلامی ایران

پست الکترونیکی: info_leader@leader.ir

از طریق تارنمای: (انگلیسی)

<http://www.leader.ir/langs/en/index.php?p=letter>

=letter

(فارسی)

<http://www.leader.ir/langs/fa/index.php?p=letter>

=letter

خطاب: عالی جناب

رئیس دادگستری تهران

علیرضا آوایی

خیابان کریم خان زند

خیابان سنائی

نیش خیابان هفدهم، شماره 152

تهران، جمهوری اسلامی ایران

پست الکترونیکی: avaei@Dadgostary-tehran.ir

عنوان: آقای آوایی عزیز

رونوشت برای:

دبیر ستاد حقوق بشر ایران

محمد جواد لاریجانی

حوزه ریاست قوه قضائیه

خیابان پاسطور، خیابان ولی عصر، پایین تر از سه راه

جمهوری، تهران کد پستی 1316814737، جمهوری

اسلامی ایران

فکس: +98 21 3390 4986 (لطفاً به سعی خود ادامه

دهید)

پست الکترونیکی: bia.judi@yahoo.com

فکس: +98 21 5537 8827 (لطفاً به کوشش خود ادامه

بدهید)

و رونوشت هایی برای نمایندگان دیپلماتیک ایران در کشور خودتان بفرستید. در صورتی که بخواهید پس از تاریخ بالا نامه بفرستید، از دفتر عفو بین الملل بخش خودتان سوال کنید. این دومین به روزرسانی (MDE 13/132/2009) (UA 347/09) است. برای اطلاعات بیشتر، نگاه کنید به: <http://www.amnesty.org/en/library/info/MDE13/132/2009/en>

اطلاعات بیشتر

کمیته گزارشگران حقوق بشر در سال 2006 (1385) تاسیس شده و علیه هرگونه نقض حقوق بشر، از جمله نقض حقوق زنان، کودکان، زندانیان، کارگران و دیگران مبارزه می کند. در روز 21 ژانویه 2010 (11 بهمن 1388) یا در همان حدود، عباس جعفری دولت آبادی، دادستان تهران، در دیداری به خانواده شیوا نظرآهاری گفت: «بنابر گزارش کارشناسان پرونده سایت کمیته وابسته به منافقین (عنوانی که مقامات ایران به گروه ممنوعه مخالف، سازمان مجاهدین خلق ایران با پایگاهی در عراق داده اند) است و هرگونه همکاری با سایت جرم محسوب می شود.»

سعید کلانکی و سعید جلالی فر هر دو در تاریخ 30 نوامبر 2009 (8 آذر 1388) دستگیر شدند و در بند عمومی زندان اوین در بازداشت به سر می برند. ماموران لباس شخصی سعید کلانکی را در دفتر کارش دستگیر کردند. او را به خانه اش بردند، خانه اش را بازرسی کردند و وسایل شخصی او، از جمله کامپیوتر و مجموعه ای از عکس هایش را ضبط کردند. هر دوی آنها وادار شدند به اعضای دیگر کمیته گزارشگران حقوق بشر تلفن کنند و به آنها بگویند تارنمای کمیته گزارشگران حقوق بشر را تعطیل کنند. در طی گفتگوی تلفنی، بازجوها تلفن را از دست آنها گرفتند و اعضای دیگر کمیته گزارشگران حقوق بشر را تهدید کردند که در صورت ادامه دادن به انتشار اطلاعات «یا در زندان یا در بیرون» با آنها برخورد خواهد شد. به سعید جلالی فر در تاریخ 31 دسامبر (10 دی) اجازه دیدار با خانواده اش داده شد.

سعید حائری، کوهیار گودرزی و شیوا نظرآهاری را ماموران نیروی انتظامی و وزارت اطلاعات در تاریخ 20 دسامبر (29 آذر) در تهران دستگیر کردند. آنها را از اتوبوسی که برای برگزاری تشییع جنازه آیت الله العظمی منتظری در تاریخ 21 دسامبر (1 دی) در قم به سوی آن شهر در حرکت بود پیاده کردند. آنها در بند 209 زندان اوین که تحت نظر وزارت اطلاعات است نگهداری می شوند. شیوا نظرآهاری، که پس از انتخابات خرداد 1388 سه ماه در بازداشت به سر برده است، در سلول انفرادی است (ضمناً نگاه کنید به: <http://www.amnesty.org/en/library/info/MDE13/132/2009/en>). دو نفر دیگر نیز از همان اتوبوس در راه تشییع جنازه در دسامبر دستگیر شدند: احمد قابل و محمد نوری زاد. بنا به گزارش ها در ژانویه (بهمن) احمد قابل در اعتصاب غذا به سر می برد و از زمان دستگیری هیچ تماسی با خانواده اش نداشته است. عفو بین الملل اطلاعی در باره محل نگهداری و وضع محمد نوری زاد ندارد.

در پی تلفن های تهدیدآمیز، وزارت اطلاعات چهار نفر از اعضای کمیته گزارشگران حقوق بشر را در 1 ژانویه (11 بهمن) به مقر خود در تهران احضار کرد. پریسا کاکائی و مهرداد رحیمی خود را معرفی کردند و فوراً دستگیر شدند. در روز 2 ژانویه (12 بهمن)، به پریسا کاکائی اجازه داده شد از بند 209 به خانواده اش تلفن و بازداشت خود را تأیید کند. مهرداد رحیمی یک فعال دانشجویی و معاون کمیته دفاع از حقوق شهروندان در دفتر مرکزی مهدی کروبی است.

مبارزه اغلب در مورد کسانی که به کار گرفته می شود که به مبارزه مسلحانه علیه دولت دست می زنند یا عضو گروه های ممنوعه مخالف هستند. مجازات آن به یکی از چهار روش زیر است: اعدام، قطع دست راست و پای چپ، تصلیب یا تبعید (معمولاً زندان در تبعید داخلی).

پس از انتخابات مورد مناقشه ریاست جمهوری در ژوئن 2009 (خرداد 1388)، ده ها نفر به دست نیروهای امنیتی با استفاده از خشونت مفرط کشته شده اند؛ هزاران نفر دستگیر شده اند، اکثر آنها به شیوه خودسرانه، و بسیاری از آنها شکنجه شده یا تحت اذیت و آزارهای دیگر قرار گرفته اند. ده ها نفر با محاکمه های ناعادلانه، از جمله برخی در محاکمه های نمایشی گروهی، روبرو بوده اند و بیش از 80 نفر به زندان و حداقل 12 نفر به مرگ محکوم شده اند، گرچه حکم حداقل یک نفر به حکم زندان کاهش یافته است. دو تن از این عده در 28 ژانویه (8 بهمن) اعدام شدند. بنا به گزارش رسانه ها، معاون قوه قضاییه ابراهیم رئیسی در تاریخ 1 فوریه (12 بهمن) گفت که پس از اعدام آن دو مرد در هفته پیش از آن، 9 نفر دیگر نیز «به زودی» اعدام خواهند شد، گرچه در تاریخ 3 فوریه (14 بهمن) دادستان تهران عباس جعفری دولت آبادی توضیح داد که حکم این عده هنوز در مرحله تجدید نظر است. افرادی که محکوم شده اند از محاکمه عادلانه برخوردار نبوده اند، از دسترسی به وکیل در مراحل اولیه بازداشت محروم بوده اند و گویا بعضی یا همه آنها وادار به اعتراف شده اند (نگاه کنید به: <http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/news/shocking-execution-iran->

<http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/news/nine-risk-execution-over-iran-protests-and-protesters-condemned-20100128> (20100202)

